

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Orzeczenie o dopuszczalności i zasadności skargi;
- Stwierdzenie nieważności art. 3 rozporządzenia wykonawczego (EU) nr 1238/2013 ⁽¹⁾; i
- Połączenie sprawy ze sprawą T-507/13; oraz
- Nakazanie pozwanej zapłaty kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, iż art. 3 zaskarżonego rozporządzenia obarczony jest oczywistym błędem w ustaleniach i narusza art. 8 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽²⁾ do tego stopnia, że zwalnia z ceł producentów chińskich, w stosunku do których Komisja przyjęła łączne zobowiązanie z naruszeniem prawa skarżących do sprawiedliwego postępowania oraz z naruszeniem zasady prawidłowej administracji, a także prawa skarżących do obrony oraz art. 8 ust. 4 i art. 19 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że art. 3 zaskarżonego rozporządzenia zawiera oczywisty błąd w ustaleniach i narusza art. 8 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego do tego stopnia, że zwalnia on z ceł chińskich producentów, w stosunku do których Komisja dopuściła bezprawne wspólne zobowiązanie.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że art. 3 zaskarżonego rozporządzenia narusza art. 101 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim udziela niektórym producentom chińskim zwolnienia ze spornych ceł na podstawie oferty przedsiębiorstwa przyjętej i potwierdzonej przez decyzję wykonawczą 2013/707/EU ⁽³⁾ oraz przez decyzję Komisji 2013/423/EU ⁽⁴⁾, które jest horyzontalnym porozumieniem ustalającym cenę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2013 L 325, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/707/EU z dnia 4 grudnia 2013 r. potwierdzająca przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. 2013, L 325, s. 214).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2013/423/EU z dnia 2 sierpnia 2013 r. przyjmująca zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2013, L 209, S. 26).

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – SolarWorld i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-142/14)

(2014/C 142/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SolarWorld AG (Bonn, Niemcy), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Włochy) i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: L. Ruessmann, adwokat i J. Beck, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżące

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1239/2013 ⁽¹⁾;
- połączenie tej sprawy ze sprawą T-507/13; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym art. 2 zaskarżonego rozporządzenia zawiera oczywisty błąd w ocenie oraz narusza art. 13 antysubsydiarnego rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ w zakresie w jakim wyklucza stosowanie środków wobec chińskich producentów, od których Komisja przyjęła wspólne zobowiązanie z naruszeniem przysługującego skarżącemu prawa do rzetelnego procesu i zasady dobrej administracji, prawa do obrony skarżących oraz art. 13 ust. 4 i art. 29 ust. 2 antysubsydiarnego rozporządzenia podstawowego.
2. Zarzut drugi zgodnie z którym art. 2 zaskarżonego rozporządzenia zawiera oczywisty błąd w ocenie i narusza art. 13 antysubsydiarnego rozporządzenia podstawowego, w zakresie w jakim wyklucza stosowanie środków wobec chińskich producentów, od których Komisja przyjęła niezgodne z prawem wspólne zobowiązanie.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym art. 3 zaskarżonego rozporządzenia narusza art. 101 ust. 1 TFUE w zakresie w jakim przyznaje niektórym chińskim producentom wyłączenie stosowania odnośnych środków na podstawie złożonego zobowiązania, przyjętego i potwierdzonego decyzją wykonawczą 2013/707/UE ⁽³⁾ oraz decyzją Komisji 2013/423/UE ⁽⁴⁾, stanowiąc horyzontalne porozumienie cenowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325, s. 66)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188, s. 93)

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/707/UE z dnia 4 grudnia 2013 r. potwierdzająca przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydiarnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. L 325, s. 214)

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2013/423/UE z dnia 2 sierpnia 2013 r. przyjmująca zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 209, s. 26)

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – Yingli Energy (Chiny) i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-160/14)

(2014/C 142/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yingli Energy (Chiny) Co. Ltd (Baoding, Chiny); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Chiny); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Chiny); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Chiny); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Chiny); Yingli Energy (Pekin) Co. Ltd (Pekin); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Niemcy); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Niemcy); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francja); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Hiszpania); Yingli Green Energy Italia Srl (Rzym, Włochy); i Yingli Green Energy International AG (Kloten, Szwajcaria) (przedstawiciele: A. Willems, S. De Knop I J. Charles, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie dopuszczalności skargi;